

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania R. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

o emeryturę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 9 lipca 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 października 2012 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z 11 października 2012 r. Zarzucono naruszenie art. 382 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. w związku z art. 233 i art. 232 k.p.c., art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wniesiono o przyjęcie skargi do rozpoznania, „gdyż w przedmiotowej sprawie występuje zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, a to, czy dodatkowe czynności podejmowane w okresie zimowym związane z pracą w szczególnym charakterze na stanowisku kierowcy ciągnika w Spółdzielni Kółek Rolniczych - wyklucza przyjęcie tych okresów zatrudnienia jako pracy wykonywanej

w szczególnym charakterze, które uprawniają do uzyskania wcześniejszej emerytury - zgodnie z art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze”.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania podniesiono, że przyjęcie przez Sąd, że czynności dodatkowe (bieżące i okresowe remonty ciągników i maszyn rolniczych) wykluczają pracę w szczególnych warunkach, nie jest uzasadnione, zwłaszcza w niewielkim zakresie. Wnioskodawca nie zajmował stanowiska mechanika u pracodawcy. Wskazano na odmienne stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie z wyroku z 9 stycznia 2007 r., III AUa 1005/06, w którym Sąd ustalił, że pracy kierowcy ciągnika polegającej na transporcie i naprawach sprzętu w okresie zimowym nie można zaliczać do tzw. pracy dzielonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Istotne zagadnienie prawne występuje, gdy wskazywana kwestia prawna ma niemałe znaczenie dla systemu i rozwoju prawa. Chodzi więc nie tylko o określoną staranność i wysiłek w jego zredagowaniu ale przede wszystkim o juredyczne przedstawienie analizy stanu prawnego, orzecznictwa i wynikającego z tego problemu prawnego o takiej wadze, który może być uznany za istotne zagadnienie prawne (postanowienie SN z 15 listopada 2007 r., II PK 159/07, LEX nr 863976).

W wyroku z 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, LEX nr 494129, stwierdzono, że z przywileju przejścia na emeryturę w niższym wieku emerytalnym, przysługującego pracownikom zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą korzystać wyłącznie pracownicy, którzy byli rzeczywiście zatrudnieni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szkodliwych warunkach pracy. Nie jest bowiem dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co tak zatrudniony nie spełniał koniecznego warunku dla uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, jakim było stałe wykonywanie pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy. (Podobnie wyrok Sądu Najwyższego z 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 9 listopada 2006 r., III AUa 174/06, LEX nr 310485).

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325; z dnia 19 września 2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 6 grudnia 2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 i z dnia 24 marca 2009 r., I PK 194/08, LEX nr 528152).

Problemem teoretycznym, bo nie podniesionym tak w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak i w skardze, jest możliwość uznania za prace w szczególnych warunkach jedynie prace wykonywaną w miesiącach kwiecień-listopad. W tym przypadku nie było sporu, że wówczas wnioskodawca wykonywał „prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych”. Wnioskodawca prace dodatkowe wykonywał bowiem w okresie zimowym (grudzień-marzec). Zob. wyrok Sądu Najwyższego z 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008/21-22/325, w którym stwierdzono, że w przypadku, gdy praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku tylko w niektórych miesiącach roku, do

okresów pracy w szczególnych warunkach uzasadniających prawo do emerytury w niższym wieku, wlicza się tylko te miesiące.

Nawet uwzględnienie powyższego stanowiska, nie prowadzioby do udowodnienia przez wnioskodawcę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Z tego względu należy tym bardziej uznać, że zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.